

La Biblioteca Històrica de la UV homenatge Felip Mateu i Llopis amb una exposició

Es titularà «Salvar el patrimoni, defensar la memòria»,
i està disponible fins el 3 de setembre

La Biblioteca Històrica de la UV homenatge Felip Mateu i Llopis amb una exposició

La Universitat de València presenta l'exposició «Salvar el patrimoni, defensar la memòria. Felip Mateu i Llopis», un projecte organitzat pel Vicerectorat d'Investigació i la Biblioteca Històrica amb motiu de la commemoració enguany del 25è aniversari de la mort d'aquest insigne valencià.

La iniciativa vol recordar el seu esforç en defensa del patrimoni i reivindicar la seua figura. El recorregut per la trajectòria d'aquest historiador, que va ser bibliotecari i numismàtic, vol reflectir el «deute de gratitud que la cultura valenciana té contret amb ell», segons els organitzadors.

Entre el 21 de juny i el 3 de setembre, la sala Duc de Calàbria del Centre Cultural La Nau albergarà una selecció d'unes quaranta peces: llibres, premsa, fotografies i documents d'arxiu que subratllen la rellevància que Felip Mateu va tenir en la vida cultural i universitària de València.

En la inauguració, celebrada dimecres passat, intervenien el vicerector d'investigació, Carlos Hermenegildo Caudevilla; la directora de la Biblioteca Històrica, María Jesús García Mateu; i els comissaris de l'exposició, Manuel Lanusse Alcover, cronista de Cullera, i Mateu Rodrigo Lizondo, professor honorari de la Universitat de València.

Felip Mateu i Llopis (València 1901 - Barcelona 1998) es va dedicar als estudis d'història del país i, en particular, a la investigació de la moneda pròpia del Regne, i va arribar a ser un numismàtic de gran autoritat. Però sobretot, i molt especialment, va destacar el seu paper en el capítol del salvament i la defensa d'alguns dels principals arxius valencians durant la Guerra Civil (1936-1939), que amenaçava amb destruir en uns mesos les fonts documentals i artístiques de la cultura secular.

Fou catedràtic de Paleografia i Diplomàtica d'universitat, amb exercici a Oviedo (1943), València (1943-1945) i, finalment, Barcelona (1945-1971), i membre del Cos Facultatiu d'Arxivers, Bibliotecaris i Arqueòlegs (1930), destinat al Museu Arqueològic Nacional de Madrid, a l'Arxiu del Regne de València (1937-1938) i, definitivament, a la direcció de la Biblioteca de Catalunya (1940-1973).

La mostra es divideix en quatre seccions: «Ressenya biogràfica», «Defensa i rescat del patrimoni documental i bibliogràfic durant la Guerra Civil», «Presència en la vida cultural valenciana» i «Publicacions».

La primera secció, «Ressenya biogràfica», mostra alguns documents de la seua vida professional, com ara l'expedient acadèmic o els informes que va emetre en qualitat d'inspector de biblioteques de la «Zona de Levante».

La segona secció, «Defensa i rescat del patrimoni documental i bibliogràfic durant la Guerra Civil», reflecteix el paper essencial que tingué en les operacions de salvament, amerat d'un elevat sentit professional i de consciència valenciana. Durant la Guerra Civil, que inicià com a conservador de numismàtica del Museu Arqueològic Nacional, actuà valerosament en la preservació del monetari d'or, en la major part confiscat i perdut. Però l'episodi més rellevant el protagonitzà quan, traslladat a l'Arxiu del Regne de València, assumí el rescat d'una ruïna segura d'arxius d'enorme valor, com els de les catedrals de València i de Sagorba (Alt Palància), fons diversos de la de Toledo i de Conca, arxius i biblioteques conventuals, fons nobiliaris i particulars, com el del canonge Sanchis Sivera. Igualment, es deu a la seua intervenció la recuperació d'algunes obres d'art significatives de la catedral de València. Entre les peces exposades s'inclouen dues obres del segle XVI que Mateu i Llopis rescatà de les fàbriques abans de ser convertides en pasta de paper.

La secció «Presència en la vida cultural valenciana» ofereix una visió sobre la seua implicació en aquest àmbit. S'hi exposen documents d'arxiu, com ara cartes i invitacions, que el relacionen amb el Centre de Cultura Valenciana i amb il·lustres personalitats, com ara Nicolau Primitiu Gómez Serrano, Francesc Almela i Vives, Manuel Sanchis Guarner i Joan Fuster.

En l'última secció, «Publicacions», s'exposa una selecció de l'obra de Felip Mateu, fruit d'una dilatada vida d'activitat infatigable i erudita. Entre la seua fecunda producció, destaca una bibliografia sobre història monetària, així com estudis sobre sigil·lografia, arxivística i diplomàtica. Es mostren igualment algunes obres de caràcter valencianista, com *El País Valencià* (L'Estel, 1933), premiada per l'Ajuntament de València, i dues obres que sistematitzen el seu treball: el repertori *Titula de Felipe*

Mateu y Llopis (Barcelona, 1984) i el recull antològic *Studia et scripta historica ac litteraria* (Barcelona, 2003), de la Fundació Abat Oliba.

Amb *Salvar el patrimoni, defensar la memòria*, la Biblioteca Històrica de la Universitat de València posa en valor la figura de Felip Mateu i Llopis i li dedica un homenatge per la seua tasca i dedicació en defensa del patrimoni i de la cultura valencianes en els moments tràgics de la Guerra Civil. Felip Mateu i Llopis va morir en 1998, a l'edat de norantassis anys, a Barcelona. Els organitzadors de l'exposició consideren que «la seua vida va ser un model de fidelitat, sensibilitat i professionalitat que mereix el reconeixement del món de la cultura i, en especial, de la societat valenciana».